

Domus Vilamajor

Tona

Ubicació

Comarca: Osona
Emplaçament En un turó, al nord-oest respecte del mas Vilamajor.
Alçada: 697,70

Coordenades:

Latitud: 41.8612
Longitud: 2.20256
UTM Est (X): 433814
UTM Nord (Y): 4634673

Classificació

Número de fitxa 08283 - 242
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Modern
Segle X-XVIII
Any 960, 1809
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'accés al turó es fa vorejant la costa ascendent. L'estat de conservació de la casa forta és dolent atès que només hi ha un tram de mur de contenció visible.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Observacions protecció: POUM. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. VI. Catàleg de béns a protegir. Cr-13 Vilamajor, BCIN.
BCIN. MH 1630 I R.1.51.2860 (BOE 05.05.1949). segons el Decret de Castells expedit pel Ministeri d'Educació Nacional i la disposició addicional 1.2 de la Uei 9/93

Data aprovació: dc., 20/07/2011 - 12:00
Número inventari IPAC 1833

Generalitat i altres inventaris

Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	000400800DG33C0001QD / 08283A007000100000YU
Fitxes associades:	
Mas Vilamajor	
Vilamajor	
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dg., 30/06/2024 - 16:19

Descripció

Al turonet anomenat la Serra de la Bassa, a ponent del Mas Vilamajor actual, al marge de ponent, hi ha un tram de mur de contenció visible. En canvi, al pla dalt del turó, no hi ha restes visibles en superfície.

Observacions:

El mas Vilamajor és un mas del sector històric de la Barroca.

Història

El lloc de Vilamajor ja s'esmenta en un document del 960, i la primera notícia del mas o *domus* és a partir d'una venda l'any 1167. Temps més tard, els primers hereus coneguts i habitants de la casa fortificada són el matrimoni Pere de Vilamajor i Elisendis, i el seu fill Guillem. L'any 1239, el succeeix Simó de Vilamajor casat amb Sança.

Durant tota l'Edat Mitjana l'indret surt documentat envoltat de vinyes, com les de la Serra, del Mayolar, les de "dessota Segalers", entre altres. Del mas en depenien altres masos com Caus, Hualart i Aymar, i part de les terres que havien estat del mas Roqueta. A l'indret del mas actual, possiblement hi deurien existir corts i annexos destinats a usos agrícoles.

A partir de finals del segle XIV hi ha abundant documentació a l'Arxiu de la Pietat de Vic, ara a l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic, ja que el mas i propietat varen pertànyer als beneficiats de la Pietat de Vic. També, la família va ser patrona de l'església de Santa Maria del Barri.

El 1727, el llinatge que havia succeït Vilamajor, provinents de Lliçà de Vall, va vendre el mas i terres als beneficiats de la Pietat de Vic.

Al segle XV, la *domus* va ser reconstruïda d'un atac, i anys més tard, durant la guerra del Francès, entre els anys 1809 i 1810, va ser destruïda definitivament, amb la capella de Sant Francesc inclosa.

Es va reconstruir al lloc actual del mas Vilamajor, i amb els materials i elements de l'antiga *domus* fortificada.

Bibliografia

LLEOPART, Amadeu (2006). Retalls del passat per conèixer millor Tona. Ajuntament de Tona.

MOLES i FONT, M. D (1975) La comarca de Osona. Problemática de su iberización y proceso de romanización a través de su carta arqueológica

MOLES i FONT, M. D (1982) Els ausetans i la ciutat d'Ausa. Patronat d'Estudis Ausonencs. Osona a la Butxaca, 4.

ORDEIG, Ramon. (2003) "Dades sobre la història altmedieval de Centelles, Folgueroles, Gurb i Tona (segles X-XI)". *Ausa* [Vic], XXI, núm.151, pàg. 11-21.

PADRÓS GÓMEZ, Carles. (2008) *Dossier documentació Ruta de l'aigua a Tona (Osona)*. Ajuntament de Tona, Centre D'interpretació del Camp de les Lloses.

PLADEVALL, Antoni. (1990). Tona. Mil cent anys d'Història. Eumo Editorial. Ajuntament de Tona.

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

